

Sygn. akt VI ACa 661/20

POSTANOWIENIE

Dnia 25 maja 2021 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie VI Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Ksenia Sobolewska-Filcek

Sędzia Teresa Mróz

Sędzia Marzena Miąskiewicz

po rozpoznaniu w dniu 25 maja 2021 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku (...) Sp. z o.o. w W.

z udziałem (...) Sp. z o.o. w W.

na skutek apelacji wnioskodawcy

od postanowienia Sądu Okręgowego w Warszawie

z dnia 29 maja 2020 r., sygn. akt VII Ns Rej Pr 837,838,839/19

postanawia:

1) **oddalić apelację;**

2) **zasądzić od (...) Sp. z o.o. w W. na rzecz (...) Sp. z o.o. w W. 720 zł (siedemset dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.**

Sygn. akt VI ACa 661/20

UZASADNIENIE

(...) sp. z o.o. w W. pismem z 1 października 2019 r. (data prezentaty – 10 października 2019 r.) wniosła o ujawnienie w księdze rejestrowej dzienników i czasopism prowadzonej dla tytułu (...), pod nr (...), zmian w zakresie adresu redakcji, danych osobowych redaktora naczelnego oraz wydawcy i jego siedziby. Wnioskodawczyni domagała się ujawnienia jej, jako wydawcy w/w tytułu, w miejsce dotychczasowego wydawcy - (...) sp. z o.o. w W.. Uzasadniając swoje żądanie powołała się na wypowiedzenie w sierpniu 2019 r. przez A. K. (1) umowy licencyjnej spółce (...) i zawarcie we wrześniu 2019 r. umowy licencyjnej ze spółką (...), której prezesem jest T. K..

Uczestniczka postępowania - (...) sp. z o.o. w W. nie zajęła stanowiska w sprawie po doręczeniu jej odpisu wniosku. W aktach rejestrowych znajduje się jednak jej pismo datowane na 5 grudnia 2019 r., zawierające wniosek o nie zarządzanie jakichkolwiek wpisów. W piśmie tym wskazano, że znak towarowy (...)zarejestrowany jest na A. T. – (...) spółki (...) oraz, że 29 listopada 2019 r. T. K. został odwołany z funkcji prezesa tej spółki z uwagi na informacje o podjętych przez niego działaniach konkurencyjnych, w tym w szczególności o objęciu przez niego funkcji prezesa w spółce (...).

Postanowieniem z 29 maja 2020 r. Sąd Okręgowy oddalił wniosek o rejestrację zmian dotyczących tytułu (...).

W uzasadnieniu powyższego orzeczenia Sąd Okręgowy stwierdził, że pomiędzy spółkami (...) oraz (...) istnieje spór o prawo do wydawania tytułu (...), którego rozstrzygnięcie wykracza poza ramy postępowania rejestrowego. Sąd prowadzący rejestr czasopism nie jest bowiem uprawniony do rozstrzygnięcia sporu o to, kto jest wydawcą oraz komu przysługują prawa do tytułu prasowego, ponieważ postępowanie rejestrowe prowadzone na podstawie przepisów Kodeksu postępowania cywilnego o postępowaniu nieprocesowym, ze zmianami wynikającymi z Prawa prasowego (art. 20 ust. 1), ma charakter ograniczony do czynności i orzeczeń wymienionych w tej ostatniej ustawie. Zakres działania sądu określony jest bardzo wąsko, a jedyną postacią działania o charakterze merytorycznym jest odmowa rejestracji, gdyby jej udzielenie stanowiło naruszenie prawa do ochrony nazwy istniejącego już tytułu prasowego (art. 21). Rola sądu rejestrowego jest zatem wyraźnie ograniczona do ewidencjonowania danych określonych przez przepisy. Pozostaje to w związku z zasadniczym celem prowadzenia rejestru dzienników i czasopism, którym jest zapobieżenie istnieniu na rynku prasowym pism o identycznych tytułach i niedopuszczenie na ten rynek tytułów, które stanowiłyby naruszenie praw do ochrony nazw tytułów już istniejących. Zatem w ramach postępowania rejestrowego nie można prowadzić i rozstrzygać sporu o prawo do tytułu prasowego. Spór taki może być rozstrzygnięty wyłącznie w procesie.

Z powyższym rozstrzygnięciem nie zgodziła się wnioskodawczyni - (...) sp. z o.o. w W., wnosząc apelację, w której zarzuciła sądowi I instancji:

I. naruszenie przepisów prawa materialnego przez błędną jego wykładnię i niewłaściwe zastosowanie, a w szczególności art. 21 Prawa prasowego poprzez jego zastosowanie i nieuwzględnienie wniosku z 1 października 2019 r. oraz uznanie, że pomiędzy uczestniczką i wnioskodawczynią istnieje spór co do wydawania tytułu (...), którego rozstrzygnięcie wykracza poza ramy postępowania rejestrowego pomimo, że wnioskodawczyni jest jedynym wydawcą tytułu prasowego i z okolicznościach niniejszej sprawy wynika, że poprzedni wydawca nie wydaje i nie może wydawać tytułu (...);

II. naruszenie prawa procesowego tj. art. 233 k.p.c. poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów, zaniechanie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału, w szczególności poprzez błędne uznanie, że zarejestrowanie znaku towarowego słowno-graficznego (...) powoduje stan prawny, który uniemożliwia dokonanie zmian rejestracyjnych w niniejszym postępowaniu, które w konsekwencji doprowadziło do błędnego ustalenia faktycznego, że pomiędzy uczestniczką a wnioskodawczynią istnieje spór, którego rozstrzygnięcie wykracza poza ramy postępowania rejestrowego, podczas gdy rejestracja znaku towarowego słowno-graficznego przez A. T. nie powoduje, że wydawanie tytułu przez wnioskodawczynię nie jest możliwe ze względu na to, że znak słowno-graficzny chroni wyłącznie słowo w określonej szacie graficznej, a sam fakt rejestracji nie świadczy o sporze istniejącym pomiędzy stronami.

W oparciu o powyższe zarzuty wnioskodawczyni wniosła o:

I. zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez: uwzględnienie w całości wniosku z 1 października 2019 r. i wpisanie następujących zmian w rejestrze dzienników i czasopism tytułu prasowego (...):

a. siedziby i dokładnego adresu redakcji na ul. (...) lok. (...) (rubryka 3);

b. danych redaktora naczelnego na B. B. ur. (...) w W., obywatelstwo polskie, zamieszkała przy al. (...) W., (...)-(...) W., nr PESEL: (...) (rubryka 4);

c. wydawcy i jej siedziby i dokładnego adresu: (...) Sp. z o.o., ul. (...) lok. (...), (...)-(...) W. (rubryka 5);

II. ewentualnie: o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji;

III. zasądzenie od uczestnika zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przepisanych za obie instancje.

Uczestniczka postępowania – (...) sp. z o.o. w W. wniosła o oddalenie apelacji i zasądzenie od wnioskodawczymi kosztów postępowania apelacyjnego.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja wnioskodawczynie jako pozbawiona uzasadnionych podstaw podlegała oddaleniu.

Sąd Apelacyjny podziela dokonane przez sąd I instancji ustalenia w zakresie istnienia sporu pomiędzy spółkami: (...) i (...) o prawo do wydawania tytułu (...). Dodatkowo sąd ten poprawnie określił znaczenie wspomnianego sporu dla wyników postępowania rejestracyjnego.

Odnosząc się w pierwszym rzędzie do zarzutów naruszenia prawa procesowego Sąd Apelacyjny zważył, że zaskarżone rozstrzygnięcie uzasadnia nie tyle ustalenie, że doszło do zarejestrowania przez A. T. znaku towarowego słowno-graficznego(...), lecz przede wszystkim to, że w świetle twierdzeń zawartych w pismach wnioskodawczynie i uczestniczki, skierowanych do organu rejestrowego, oczywistym jest, że pomiędzy nimi występuje fundamentalny spór o prawo do wydawania tytułu (...). Spółka (...) twierdzi, że A. K. (2) nie jest właścicielką tego tytułu, a w konsekwencji nie mogła udzielić licencji na korzystanie z niego spółce (...). W piśmie z 5 grudnia 2019 r. (k. 88) wskazała także na naruszenia zakazu prowadzenia działalności konkurencyjnej przez ówczesnego prezesa zarządu, który jest również prezesem zarządu (...) sp. z o.o. w W. (wnioskodawczynie). Przede wszystkim jednak zastrzegła, że nadal pozostaje wydawcą spornego tytułu i nie zaprzestała jego wydawania, a jakiegokolwiek umowy dotyczące cesji/sprzedaży/przeniesienia tytułu prasowego zawarte zostały z przekroczeniem zakresu zwykłego zarządu, bez umocowania w drodze uchwały odpowiedniego organu spółki będącej wydawcą tytułu, a więc w sposób sprzeczny z prawem. Zatem zmiana wpisów w rejestrze prowadziłaby, jej zdaniem, do naruszenia prawa do ochrony nazwy istniejącego już tytułu prasowego, czemu sprzeciwia się art. 21 Prawa prasowego.

Również w odpowiedzi na apelację wnioskodawczynie uczestniczka podtrzymała tezę o istnieniu i dalszym nasileniu się sporu dotyczącego prawa do wydawania spornego tytułu. Wbrew zatem zarzutom apelacji organ rejestrowy miał podstawy do ustalenia, że spór taki ma miejsce i trafnie odmówił ewidencjonowania zawnioskowanych zmian w rejestrze.

Należy też podkreślić, że rejestracja czasopisma nie przesądza o prawie do tytułu prasowego i nie rozstrzyga o kolizji lub jej braku z innymi prawami przysługującymi do tego tytułu osobom trzecim (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 12 marca 2013 r, I ACa 1091/12). Ochrona udzielona na podstawie Prawa własności przemysłowej polega na udzieleniu uprawnionemu prawa ochronnego na znak towarowy, a nie na ustaleniu istnienia odrębnego prawa do tytułu prasowego. Nie pozwala więc na sformułowanie tezy o tytule prasowym jako oznaczeniu odrębnym od znaków towarowych. Stąd zarzut naruszenia przez sąd I instancji art. 233 k.p.c. (jak można domniemywać z treści zarzutu, skarżący ma na myśli w istocie art. 233 § 1 k.p.c.) pozostawał chybiony, bowiem na przeszkodzie ujawnieniu zmian w rejestrze nie stało uprawnienie osoby trzeciej do prawa ochronnego na znak towarowy, a spór co do prawa do samego tytułu prasowego.

W ocenie Sądu Apelacyjnego także zarzut naruszenia art. 21 Prawa prasowego jest chybiony. Przede wszystkim nie sposób uznać go za element prawa materialnego. Przepis ten określa sytuacje, w których organ rejestrowy może odmówić ujawnienia zmian w rejestrze czasopism i ogranicza je do wymienionych w nim przypadków. Ma więc charakter przepisu proceduralnego. Przy czym sformalizowany i ewidencyjny charakter postępowania rejestrowego nie oznacza, że prawnie aprobowane i dopuszczalne jest wkroczenie tą drogą w sferę cudzych praw podmiotowych, naruszenie cudzych dóbr osobistych, czy też działanie noszące cechy nieuczciwej konkurencji zagrażające lub naruszające interes innego przedsiębiorcy (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 4 listopada 2004 r. I ACa 560/04).

W powyższym zakresie Sąd Apelacyjny aprobuje również przedstawiony przez Sąd Okręgowy pogląd Sądu Najwyższego, że sąd prowadzący rejestr czasopism nie jest uprawniony do rozstrzygnięcia sporu o to, kto jest wydawcą

oraz o to komu przysługują prawa do tytułu prasowego (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 13 czerwca 2002 r., V CKN 1040/00). Postępowanie rejestracyjne ma bowiem charakter formalny i ograniczony do czynności i orzeczeń wymienionych w art. 20 – 22 Prawa prasowego. Natomiast to, komu przysługuje prawo do tytułu prasowego i jakie jest jego źródło, wynika z przepisów prawa materialnego i może być przedmiotem sporu i rozstrzygnięcia w procesie cywilnym. Analogiczne stanowisko zajął Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 18 sierpnia 1999 r. wydanym w sprawie I CKN 502/99.

Mając na uwadze przedstawione wyżej okoliczności Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c.